

Lovforslag om prædiken på dansk er et indgreb i religionsfriheden

Regeringens lovprogram for 2021 indeholder et lovforslag om prædikener på andre sprog end dansk. Lovforslaget kræver at alle prædikener skal være tilgængelig på dansk, hvilket vil medføre et øget ressourcekrav til oversættelse af prædikener, iblandt religiøse menigheder.

Dansk Islamisk Trossamfund anser lovforslaget som et indgreb i religionsfriheden, idet kravet om oversættelse vil være en uforholdsmæssig stor byrde for menigheder, der potentielt set kan forhindre troende i at dyrke Gud ifølge deres overbevisning, som foreskrevet i Grundloven § 69. Konkret vil det betyde, at muslimske menigheder eller moskeer, der ikke har ressourcer til at få oversat deres prædiken om fredagen, ikke vil kunne gennemføre fredagsbønnen. Dette er en klar hindring for de danske muslimeres udøvelse af deres religion.

Lovforslaget er desværre ikke alene et brud på religionsfriheden, men det strider også imod international ret, da tyske menigheder i Danmark, sammen med færinger og grønlændere, vil blive ramt af kravet om danske prædikener. Derfor har lovforslaget mødt bred kritik, selv fra folkekirkens egne biskopper og fra andre trossamfund.

Regeringen har ikke lagt skjult på hensigten med lovforslaget, da integrationsminister Mathias Tesfaye har udtalt¹ "at formålet med lovforslaget er at finde ud af, om der politiseres og spredes antidemokratiske holdninger i prædikenerne – først og fremmest i moskeerne." Det fremgår dermed af udtalelsen, at muslimer er direkte mistænkeliggjort for at være antidemokratiske, *hvilket kan berettige regeringen at føre kontrol med muslimernes religiøse liv*. Denne holdning er i sig selv så udemokratisk, at den ikke bør høre hjemme i dansk politik. Lovforslaget om danske prædikener er sammen med forkynderloven, der i offentligheden kaldes imamloven, et så stort nederlag for demokratiet, at de vil skabe vitale problemer for kommende generationer af muslimer og ikke-muslimer i landet.

Det åndelige liv er en central del af den menneskelige kultur og historie, ikke mindst illustreret i den kristne kultur i Danmark. Denne religiøse kultur opretholdes i Danmark, bl.a. fordi den skaber fællesskaber og øget velbefindende for borgerne i samfundet. De danske muslimer er ikke anderledes i dette aspekt, hvor tilstedeværelsen af moskeerne bl.a. giver de unge et religiøst fællesskab, som alternativ til banderne, forebygger ensomhed blandt de ældre og gør at muslimerne føler sig accepterede som borgere i Danmark.

Dansk Islamisk Trossamfund formåner derfor regeringen til sund fornuft, da tiltag som disse kun vil forøge fremmedgørelse af danske muslimer og skabe mistillid til demokratiet som institution, når forskelsbehandling og begrænsninger af religionsfriheden pakkes ind i at være demokratiske beslutninger, der gavner samfundet.

